

1. Az U - rat, ti, ő szol - gá - i,
 Di - csér - jé - tek, mert ér - dem - li,
 Áld - já - tok szent ne - vét mind - nyá - jan!
 Di - csér - tes - sék szent fel - sé - ge,
 Most és ö - rök - kön ö - rök - re
 Ó szent ne - ve ál - das - sék tisz - tán.

2. Napkelettől enyészetig / Áldassék neve mindvégig, / Mert az Úr Isten a mennyekben / Regnál minden pogányokon, / Nagy dicső hatalma vagy, / Mely felülhat a szép egeken.
3. De ki volna hasonlatos / E mi hatalmas Urunkhoz, / Kinél erősebb sehhol nincsen? / Aki a mennyből alánéz / Mindenre, ami van és lesz / Itt e földön és fenn az égben.
4. A szegényt porból felveszi, / És a sárból felemeli, / Állapotát felmagasztalván. / Fölemeli végezetre / A nagy fejedelmek közé / Az ő népe közt igazában.
5. Az asszony szomorúságát / Ő magtalansága miatt / Nagy vigaságra megfordítja. / Gyermekek anyjává teszi, / Szép fiakkal körülveszi, / Házát gyümölcscsel szaporítja.